CLUBURILE SPORTIVE ȘCOLARE

EFORT SPORIT PENTRU RIDICAREA PERFORMANȚEI PE O NOUĂ TREAPTĂ VALORICĂ

Avînd în permanență în vedere perspectiva, posibilitatea asigurării generațiilor care să consolideze și să amplifice izbînzile de azi, mișcarea sportivă românească se bizuie pe „producția" cluburilor sportive școlare. Cuprinzînd un mare număr de tehnicieni cu calificare superioară, dispunînd de experiență, de o bază materială în continuă creștere, de sprijin și de largă arie de selecție, aceste unități își sporesc necontenit ponderea, oferă cluburilor de performanță tot mai numeroase talente.

La 15 septembrie s-a dat – și în cluburile sportive școlare – startul într-un nou an de învățămînt. De fapt, actul a fost pur teoretic, deoarece cele mai multe dintre cluburi au desfășurat în timpul vacanței de vară o intensă activitate. Noul an școlar pune și în fața acestor unități sportive obiective de mare importanță. Favorizîndu-se – printr-o serie de reglementări ale M.E.I. – calitatea, lucrul pentru punerea bazelor performanței autentice, cadrele din cluburile sportive școlare au posibilitatea – îndatorirea chiar – de a așeza pe o treaptă nouă selecția și procesul instructiv-educativ, de a pregăti sportivi care să facă față exigențelor mereu sporite ale activității de înaltă performanță. O legătură dublă, în jos cu școlile și liceele și în sus – cu cluburile și secțiile de performanță va contribui la crearea premiselor pentru obținerea unor succese notabile.

Surprinzîndu-le acum, la început de an școlar, reporterii noștri au investigat cadrele din cluburile sportive școlare asupra intențiilor cu care pornesc la drum. Există – reiese aceasta din constatările pe teren – condiții bune, există entuziasm și dorință de a obține mai mult și de mai bună calitate. Există și unele neajunsuri asupra cărora trebuie acționat în comun. Ceea ce s-a desprins însă cu pregnanță este dorința tuturor cadrelor din aceste unități de a contribui, la nivelul cel mai înalt al capacității lor, la asigurarea viitorului sportului de performanță românesc în directă concordanță cu condițiile ce-i sînt asigurate, cu talentul și aspirațiile tineretului nostru.

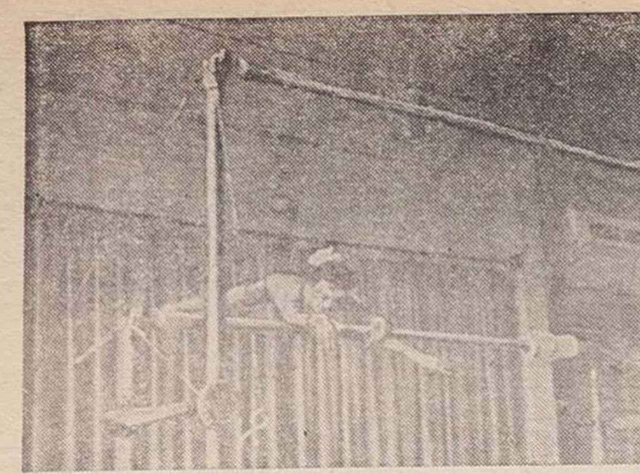

Luminița Rus, *în exercițiu la paralele, este una dintre sperențele profesorului* Ladislau Balogh

TRIPTICUL SUCCESULUI: ȘCOALĂ – CLUB SPORTIV ȘCOLAR – SECȚIE DE PERFORMANȚĂ!

Centru cu tradiție în sportul românesc, Oradea trăiește o nouă tinerețe. Baschetul — cel feminin, polo-ul și handbalul l-au propulsat între favoriții campionatelor naționale, i-au adus satisfacția alegerii unora dintre performerii săi în echipele naționale. Firește, nu numai acestea sînt disciplinele prin care orașul de pe Crișuri se distinge în sportul românesc, ele aparținînd mai degrabă zonei surprizelor plăcute, ci un număr mult mai mare, din care nu lipsesc luptele, voleiul, judo-ul. Baza, dacă putem spune așa, o constituie jocurile sportive, și acesta este un mare merit, pentru că — se știe — pe de o parte te afirmi mai greu în sporturile colective, iar pe de alta ele pretind un volum mai mare de eforturi, îndeosebi în sectoarele omogenizării, aplicației tactice și diversificării tehnice.

În ce își pune nădejdea proliferării și ascensiunii valorice sportul de performanță orădean? Firește, în primul rînd în aportul cluburilor sportive școlare, în capacitatea lor de a asigura secțiilor cu echipe divizionare elemente talentate, pregătite la nivelul și în spiritul aspirațiilor tot mai înalte care-i călăuzesc pe tehnicienii cluburilor din eșaloanele superioare. Să mergem, deci, la sursă pentru a sonda perspectivele. **Clubul sportiv școlar nr. 1** își are sediul într-un parc odihnitor, lîngă o școală și un stadion, adică așa cum își poate dori un dascăl de sport care-și iubește meseria. O vizită pe baze, asistență la cîteva antrenamente și o discuție cu cei doi profesori responsabili ai clubului — **Dorel Arhip**, director, și **Günther Dorka**, director adjunct — ne edifică, ne creează o impresie optimistă.

Sînt 42 de profesori în club și 2 antrenori pentru secțiile de atletism, baschet, gimnastică, handbal, judo, lupte libere, lupte greco-romane, scrimă și volei și pentru 1 258 de copii selectați dintr-un număr de vreo 30-40 de ori mai mare de candidați trecuți prin sita testelor. Dintre cei care au parcurs drumul de la începători pînă la echipele divizionare și selecționatele naționale, școala poate alcătui și pune la dispoziția oricui o lungă listă care o onorează și-i răsplătește eforturile de zeci și zeci de mii de ore, de iscusință, ambiție și nu arareori sacrificii. Dar nu aceasta ne interesează acum în mod deosebit, deși nu putem trece peste episod fără a-i felicita pe toți cei care compun corpul didactic al acestui club, ci perspectiva.

Perspectiva? Este clară ca lumina zilei: eforturi tot mai mari, tot mai avansate pe făgașul calității pentru asigurarea bazei necesare progresului formațiilor divizionare, și, nu în ultimă instanță, pentru crearea posibilităților de ascensiune, de intrare între divizionare, necesare altor formații de club. Clubul Crișul, are, deci, un izvor la care să se adape pentru a prinde puteri în campionatul feminin de baschet, Constructorul C.S.U. așteaptă și el cu încredere handbaliști de viitor, C.S.U. și Olimpia au asigurată pepiniera de voleibaliști și voleibaliste, în timp ce mini-judoka ard de nerăbdare să ajungă herculi ai Rapidului.

Există vreo piedică în calea realizării la cel mai înalt nivel al așteptărilor a acestor deziderate? Există, ni se confesează directorii clubului, nu chiar impedimente, dar... drumul spre performanță este girat de un triptic: școală — club sportiv școlar — secție de performanță. Este un drum al succesului, dar pentru ca izbînda să nu fie ocolită se impune o colaborare strînsă, permanentă, deschisă între cele trei verigi. Profesorii și antrenorii clubului au datoria să se afle zilnic în școli, să-și ajute colegii, să urmărească copiii, să-i aleagă, încă de la orele de educație fizică, pe cei care sînt apți să depășească cu brio etapa selecției. Legătura aceasta, absolut necesară, are și avantajul că profesorii din școli, care-i cunosc bine pe elevi, pot să le ofere date suplimentare profesorilor clubului, să le îndrepte atenția spre cei care însumează calitățile viitorului performer. Pentru realizarea acestei legături trainice, conducerea Clubului sportiv școlar nr. 1 Oradea militează permanent, și-a făcut un obiectiv prioritar din ea. Mai există însă și necesitatea ca antrenorii cluburilor de performanță să vină la antrenamentele grupelor de la C.S.Ș. 1, să asiste cît mai des la orele de pregătire. Este imperios necesară și această legătură pentru ca unitatea școlară să-și adapteze procesul instructiv-educativ în conformitate cu cerințele lor, să creeze oameni pentru posturile deficitare, să-i crească și să-i modeleze în ideea și în spiritul existent în echipa de performanță în care vor promova. Și în acest domeniu s-a făcut ceva. Încă prea puțin, însă, pentru a se putea modela cheia succesului deplin.

Iată, și aceasta formează o sarcină a anului școlar sportiv, început la 15 septembrie, un obiectiv care — împlinit — poate să amplifice succesele demne de laudă aflate în palmaresul clubului sportiv școlar orădean. Atmosfera de muncă, de preocupări legate de colaborare, de cercetare a noutăților științei sportului (știință reală, alcătuită dintr-un mare număr de științe) ne asigură că Oradea nu va avea o prezență efemeră pe marea scenă a sportului românesc, că ceea ce a fost surpriză va deveni certitudine, cu largi și solide baze în rîndurile tineretului din această parte a țării.

Hristache NAUM

DESCOPERITORI, DAR ȘI ȘLEFUITORI DE TALENTE

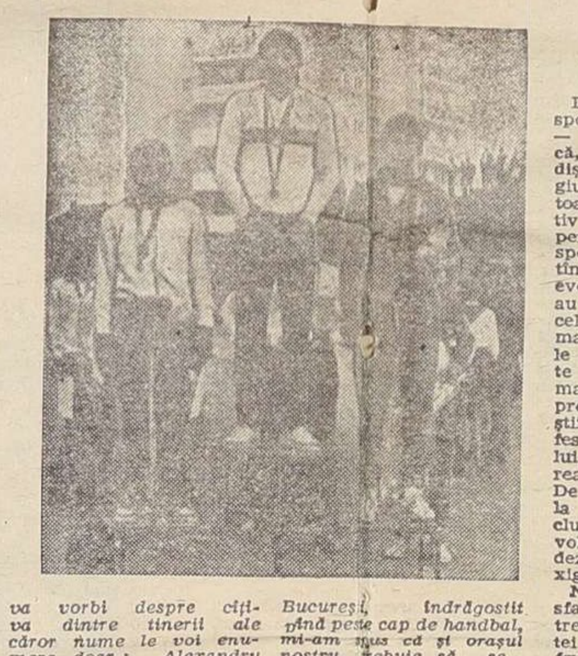

Mircea Bedivan *pe... vremea cînd era căpitanul echipei de juniori a C.S.Ș. 1 Constanța, aflat pe podiumul de premiere, formația sa cîștigînd titlul de campioană națională de juniori în 1975, la Sf. Gheorghe.*

La un derby al handbalului nostru masculin, cînd în sala Floreasca din Capitală se întîlneau Steaua și Dinamo București, porțile celor două formații erau apărate de Valeriu Solomon, și, respectiv, Claudiu Ionescu. De ce începem astfel însemnările noastre? Motivul va fi lesne de înțeles, spunînd că cei doi valoroși sportivi și-au făcut ucenicia — jucînd apoi mulți ani în formația care i-a lansat — la Constanța, acolo de unde au plecat în marea performanță numeroși handbaliști și handbaliste, mulți dintre ei aflați și azi în plină activitate. Ca de exemplu dinamovistul Mircea Bedivan sau Adrian Ghimeș. Acesta din urmă, jucînd acum în echipa lui Cornel Oțelea și Otto Telman, a devenit repede titular. Și dacă s-a întîmplat așa, înseamnă că tînărul de 18 ani are talent! Se știe doar cît de anevoie — și pe bună dreptate — promovează cei doi reputați tehnicieni pe un tînăr în prima garnitură a Stelei.

Care este locul de „naștere", acolo la Constanța, al tinerilor despre care am amintit (ei sînt mult mai mulți, astfel că dacă ar fi grupați, ar forma o puternică echipă care să activeze în prima divizie a țării)? El se numește *Clubul sportiv școlar nr. 1*, ale cărui baze handbalistice au fost puse, cu aproape un deceniu și jumătate în urmă, de apreciații tehnicieni *Mihail Făgărășan* (pentru băieți) și *Traian Bucovală* (fete).

Dacă cei doi profesori (cărora li s-au adăugat mai tîrziu Codruț Hanganu și Lucian Rișniță) au șlefuit, cu priceperea și talentul lor, atîtea „nume", astăzi ce lucrează ei? Răspunsul este unul singur: muncesc cu aceeași pasiune TOT PENTRU DESCOPERIREA DE TALENTE. *Mihail Făgărășan* ne spunea: *„Cum ne exprimăm noi, tehnicienii, am acum în obiectiv generația anului 1966, dar lucrez și cu copii născuți în '67 și '68. Pasiunea copiilor pentru handbal este foarte mare, aici la Constanța. De aceea, numeric, nu pot spune că avem greutăți; cel mult ele apar atunci cînd sîntem nevoiți să le spunem, unora dintre ei, să-și îndrepte atenția spre alte sporturi. Am convingerea că nu peste mult timp se va vorbi despre cîțiva dintre tinerii ale căror nume le voi enumera doar: Alexandru Militaru, Marian Chirilă (născuți în 1966), Mircea Olaru, Cristian Arvat, Marian Popovici, Marius Grindei, Marius Timofte, Florinel Dragomir (1967), Costel Anghel, Daniel Ene și Cristian Cojocaru (1968)".* Completîndu-l pe profesorul Făgărășan, amintim că aproape întreaga echipă divizionară „B", Comerțul Marina Constanța, are în compunerea ei tineri, fie recent absolvenți, fie încă elevi ai C.S.S. nr. 1.

Traian Bucovală, cu o impresionantă carte de vizită, alcătuită în foarte puțini ani (el a fost „secundul" lui Constantin Popescu la cîrma echipei naționale de senioare), a lucrat mult timp ca profesor și director adjunct al C.S.Ș. nr. 1 (acum este inspector de specialitate la Inspectoratul școlar al județului Constanța). De aceea am considerat neapărat necesară pentru acest material opinia sa: *„Constănțean fiind, și întorcîndu-mă aici, după absolvirea I.E.F.S. la București, îndrăgostit pînă peste cap de handbal, mi-am spus că și orașul nostru trebuie să se... lanseze în această disciplină. Tot la C.S.S. nr. 1 am făcut apel, și astfel a fost posibil să formăm, cu tineri instruiți de mine, de Codruț Hanganu și de Lucian Rișniță, echipa care se numește Hidrotehnica. Clubul nu și-a... secat pepiniera. Acum se formează noi generații, pentru că dorim să oferim handbalului românesc alte... Nădire Ibadula Lupaș!".*

Profesorul Sorin Popescu, directorul C.S.Ș. nr. 1, ne-a dat un răspuns succint la solicitarea noastră de a ne vorbi despre handbal: *„Ar trebui să amintesc și despre celelalte secții ale clubului nostru sportiv. Dar ele refăcînd obiectul articolului pe care îl scrieți, voi preciza, fără a mă teme că exagerez, că handbalul este secția noastră fanion. Cu asta cred că am spus totul".* Într-adevăr, cea mai potrivită încheiere!

Ion GAVRILESCU

Începe lecția de antrenament pentru grupa pistarzilor de performanță. Profesorul Ion Stoica *le explică elevilor săi de la Clubul sportiv școlar nr. 1 București tema lecției, solicitîndu-le atenție și eforturi maximale.*

Foto: Ion MIHĂICA

ANUL MAXIMEI EXIGENȚE!

De-a lungul anilor, Clubul sportiv școlar nr. 2 București — director, prof. **Nicolae Petrică**, dir. adjunct, prof. **Dan Budișteanu** — și-a creat un prestigiu binemeritat. Din „laboratoarele" acestui combinat sportiv s-au lansat în arena marii performanțe talente deosebite, sportivi care, apoi, reprezentînd diferite mari cluburi sau evoluînd sub culorile naționale au cucerit medalii de aur la cele mai importante întreceri ale mapamondului. Dintre atuurile acestui club, la loc de frunte se află — credem — climatul de puternică ancorare a procesului instructiv-educativ în știință, climat realizat de profesorii cu experiență ai clubului, și în care se integrează marea majoritate a noilor veniți. De la studiul individual și pînă la consfătuirile de catedră și club se asigură permanent evoluția în pas cu vremea, cu deziderate de tot mai mare exigență ale performanței.

Nu este, deci, de mirare că sfatul cadrelor didactice, al antrenorilor și tehnicienilor acestei unități sportive școlare de frunte a țării a hotărît ca **„anul școlar 1981/1982 să fie anul maximei exigențe"**. Al maximei exigențe în toate domeniile de activitate, al maximei exigențe față de munca proprie și metodele de lucru, față de responsabilități și față de activitatea viitorilor performeri.

Acest obiectiv major pe care întregul colectiv al Clubului sportiv școlar nr. 2 și l-a fixat ca deviză de muncă a început să fie îndeplinit chiar din primele zile ale noului an de învățămînt. El se materializează acum într-o trainică legătură cu școlile, într-o cuprinzătoare selecție cu ajutorul căreia vor fi recrutați acei copii care corespund parametrilor de vîrf, într-o pregătire minuțioasă a materialului didactic.

Înalta exigență se manifestă și în corelația dintre cantitate și calitate. A început în întregul club nominalizarea — la nivelul fiecărei grupe — a elementelor de mare perspectivă. Această acțiune este menită să creeze posibilitatea lucrului intens cu acei sportivi care oferă garanția progresului necesar selectării lor în reprezentativele de juniori ale României. În toate cele 17 secții sînt depistate pe baza unor date obiective talentele de marcă, urmînd ca lor să li se asigure un program de pregătire individualizat.

Conducerea școlii, asigurată de profesori cu rezultate remarcabile în pregătirea unor performeri de primă mînă, și-a propus să realizeze **un permanent control la orele de antrenament pentru a constata în ce măsură au fost respectate baremurile impuse de selecție, precum și pentru aprecierea gradului de exigență cu care sînt efectuate lecțiile de antrenament**, în funcție de vîrsta și nivelul de pregătire dovedit de fiecare sportiv în parte. Concluziile acestor controale vor fi amplu dezbătute în ședințele de catedră, măsurile adoptate fiind obligatorii pentru toate cadrele. Fiind un club menit să asigure baza performanței, să promoveze talente autentice, C.S.Ș. 2 nu-și poate permite să admită practicarea sportului de întreținere în secțiile sale. Mai cu seamă că alături de investițiile morale se află și cele materiale.

Apropo de acestea din urmă, **clubul bucureștean manifestă o deosebită grijă nu numai pentru buna gospodărire a bazelor existente, ci și pentru mărirea permanentă a acestui fond.** Pornind de la necesitatea asigurării unor condiții optime de pregătire tuturor secțiilor, clubul — cu largul sprijin al organelor de partid și de stat ale sectorului II — adaugă an de an noi terenuri bazei sale materiale, marea majoritate prin munca voluntară a elevilor, părinților și profesorilor. Pentru ca situația să fie și mai clară, iar responsabilitățile evidente, **s-a hotărît ca fiecare catedră, fiecare profesor sau antrenor în parte să răspundă direct de gospodărirea echipamentului și a terenurilor, de îngrijirea și buna lor administrare, precum și de organizarea și desfășurarea taberelor de pregătire organizate pe timpul vacanțelor școlare.** Este, deci, o implicare directă a tuturor cadrelor în realizarea planului de pregătire la nivelul exigenței maxime.

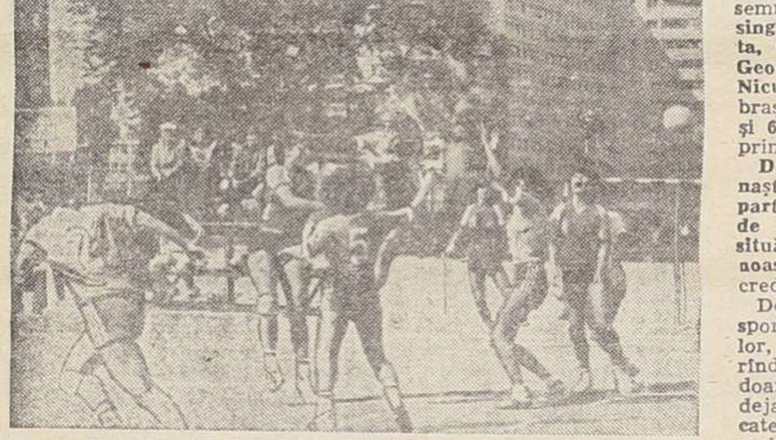

Inaugurarea noului complex de handbal al C.S.Ș. 2, situat în Pantelimon, s-a făcut, firește, prin aprige partide.

Firește, despre „anul maximei exigențe" și despre **Clubul sportiv școlar nr. 2**, club pivot al pregătirii generațiilor de performeri, s-ar putea scrie mult. Esențial este ca din cele relatate să se desprindă inițiativa acestei unități **de a se crea în tot ceea ce se întreprinde o responsabilitate individuală care, pe ansamblul ei, realizează responsabilitatea colectivă.** Anul maximei exigențe va fi, credem, anul creării premiselor pentru realizări deosebite și, poate, anul celor mai fructuoase realizări din istoria acestui club școlar.

N. HRISTACHE

TÎNĂRA GENERAȚIE A GIMNASTICII BRAȘOVENE, ÎN CONTINUĂ ASCENSIUNE

Cu fiecare an, Brașovul pare tot mai hotărît să joace un rol important în gimnastica noastră, rezultatele, munca entuziastă și plină de pasiune care se desfășoară la C.S.S. Brașovia fiind cea mai elocventă mărturie în susținerea afirmației noastre. Dealtfel, C.S.S. Brașovia este unul din puținele cluburi de specialitate din țară care promovează și sprijină nu una dintre ramurile gimnasticii, ci ambele laolaltă: **gimnastica sportivă** (fete și băieți), precum și **gimnastica ritmică-modernă**. Un tînăr colectiv de tehnicieni, oameni entuziaști, cu flacăra pasiunii în suflet și cu dorința arzătoare de a propulsa Brașovul în arena marii performanțe a gimnasticii, nu-și precupețește nici un efort, valorifică la maximum modesta bază materială de care dispune, asigură procesului de selecție un caracter permanent și, bucurîndu-se de un sprijin constant din partea direcțiunii școlii (director **Ion Vulcăneanu**), obține frumoase și meritate rezultate în migăloasa muncă de formare și lansare în marea arenă a gimnastelor și gimnaștilor de clasă.

Primii care au „ieșit în lume' cu afirmări spectaculoase, obținînd remarcabile succese în campionatele școlare și de juniori ale țării, au fost băieții, care în ultimii trei ani au repurtat, cu regularitate, numeroase succese în activitatea competițională. Antrenorii **Gheorghe Blaj, Martin Șimo** și **Gheorghe Hristov** ne vorbesc cu vădită satisfacție despre munca lor, subliniind că, de la 8 dimineața și pînă la 8 seara, la sala de gimnastică amenajată cu forțe proprii în incinta Școlii generale nr. 10, activitatea nu contenește nici o clipă. După un program riguros chibzuit, cei trei specialiști lucrează cu două grupe de performanță (dintre care 4 sportivi la categoria I), două grupe de avansați și două de începători, în acestea din urmă fiind incluși în permanență copii de la grădinițe și din clasele I și a II-a, dintre care sînt reținuți în pregătire cei care au într-adevăr calități de viitori gimnaști. O cifră ni se pare deosebit de semnificativă: **„Testăm 50—60 de copii, pentru a selecționa unul singur"** — ne spune tînărul antrenor Martin Șimo. **Adrian Manta,** solicitat recent să facă parte din lotul de tineret al țării. **George Munteanu, Adrian Munteanu, Ioan Beneș, Gabriel Manta, Nicușor Pascu** — iată tineri de viitor ai gimnasticii masculine brașovene, care în acest an au obținut 7 locuri întîi, 5 locuri doi și 6 locuri trei la campionatele școlare, în total 33 de clasări în primii șase!

Dorința cea mai mare a colectivului de tehnicieni și a gimnaștilor este aceea de a fi prezenți în 1982 cu cît mai multe participări în loturile reprezentative de juniori. „Ne-am propus, de asemenea, ca în campionatul maeștrilor pe echipe să ne situăm foarte aproape de cele două fruntașe ale gimnasticii noastre masculine, Steaua și Dinamo" — ne spune, cu multă încredere, antrenorul Gheorghe Blaj.

Deși cu o vechime mai redusă în evidența clubului, gimnastica sportivă feminină se impune prin aceeași pasiune a tehnicienelor, prin aceeași dorință a sportivelor de a obține cît mai curînd rezultate deosebite. Antrenoarea Ileana Diaconescu lucrează doar de trei ani la C.S.S. Brașovia, dar roadele activității sînt deja vizibile. Are o echipă care se pregătește să concureze la categoria a III-a, **Ioana Amihăesei,** fiind, pînă în prezent, cel mai bun produs al gimnasticii feminine brașovene. Dealtfel, ea a fost îndrumată pentru instruire și pregătire la Onești, unde, după doar cîteva luni de pregătire, a evoluat cu mult succes în campionatele școlare, cîștigînd locul I la bîrnă la categoria I. **Luminița Iordache, Nicoleta Dascălu** și **Camelia Băluță** au și ele calități deosebite și se speră că în scurt timp Brașovul va trimite noi rezerve centrelor din Onești sau Deva. Aceasta cu atît mai mult cu cît, de mai bine de un an, lucrează la C.S.Ș. Brașovia și **Doina Săvăstru,** o antrenoare tînără, capabilă, care are de acum o bună echipă la categoria a IV-a, iar **Alina Petrescu** și **Alina Voicu** promit rezultate remarcabile.

Antrenoarele **Livia Brebenaru** și **Rodica Cernescu** se bucură de frumoase aprecieri pentru activitatea pe care o desfășoară în gimnastica ritmică-modernă. De cîțiva ani elevele lor — mai ales **Mihaela Tănase, Oana Stănescu, Ioana Tatu, Iolanda Șandru, Carmen Savu — au adus clubului numeroase cupe și medalii** din competițiile republicane, **iar în** aceste zile Mihaela Tănase este prezentă **în echipa reprezentativă a țării** la Balcaniada din Grecia.

Neîndoios, gimnastica brașoveană se află pe un drum mereu ascendent.

Constantin MACOVEI

CALITATEA SELECȚIEI – PRIMA CONDIȚIE A RIDICĂRII NIVELULUI REZULTATELOR

Se spune despre Clubul Sportiv Școlar nr. 4 din București că este prima unitate a atletismului nostru școlar. Afirmația este valabilă, în primul rînd, în ceea ce privește... cadrul organizatoric: **la C.S.Ș. 4, unitate sportivă specializată numai pentru atletism, își desfășoară activitatea 18 profesori-antrenori, care se ocupă de pregătirea celor 651 de elevi-atleți aflați în scriptele școlii, grupați în 45 de grupe (6 de performanță).** Celălalt sens al afirmației de la început are în vedere, desigur, rezultatele. **Găsim și aici elemente de susținere a ei: în competiția pe echipe „Cupa României", organizată în 1981 după un nou sistem — care a limitat participarea la atleți** din categoriile tineret, juniori I, II și III — **Clubul școlar de atletism** din București s-a **clasat pe locul trei în clasamentul general, după Dinamo și Steaua,** dar înaintea tuturor celorlalte **cluburi sportive școlare, specializate** sau cu secții de atletism (C.S.S.A. Craiova, Viitorul București, C.S.S.A. Cîmpulung Muscel etc.). Adăugînd și cele 11 titluri cîștigate la campionatele naționale ale celor 3 categorii de vîrstă ale juniorilor, alte locuri pe podium, ne putem da seama că „școala de atletism" din Capitală este, într-adevăr, prima unitate a atletismului școlar românesc.

Ce și-a propus clubul-fanion pentru actualul an școlar?

Principala concluzie a unei recente convorbiri pe această temă cu prof. **Maria Zamfirescu,** directoarea C.S.Ș. 4, poate fi sintetizată astfel: **Un salt calitativ în privința ridicării nivelului procesului instructiv-educativ, o creștere a ponderii „greutății specifice" a școlii în ansamblul atletismului nostru juvenil.**

Și cum ziua bună se cunoaște de dimineață, premisele reușitei în atingerea obiectivului se... așează chiar în această perioadă **de început a unui nou ciclu de activitate. Și dacă un alt proverb ne spune că „totul e bine cînd se sfîrșește cu bine", în sportul de performanță pentru „a sfîrși bine" trebuie mai ales să începi bine. Iar începutul... începutului este SELECȚIA. Toată atenția,** așadar, **acestui proces care determină, în cea mai mare măsură, rezultatele unei munci de mai mulți ani.**

Ce înseamnă, de fapt, o bună selecție?

O bună selecție începe, de fapt, cu o problemă de atitudine. Nu este suficient să dai un anunț, ca în cazul jocurilor, pentru a aduce o mare masă de copii la poarta stadionului de atletism. Pe viitorii atleți nu-i aștepți, îi cauți. Unde? La ei acasă, adică la școlile unde învață...

O bună selecție nu poate fi concepută fără o arie largă de triere. În toamna trecută, profesorii de la C.S.Ș. 4 au observat și testat aproximativ **20 000 de copii bucureșteni, între 10 și 13 ani. Este o cifră mare, care va fi însă depășită în această toamnă.**

Pentru o bună selecție este necesar și un îndrumar precis de lucru. El există, sînt cerințele sistemului național de selecție, ale cărui probe de bază — alergarea de viteză (50 m), săritura în lungime, alergarea de rezistență (600 m) și aruncarea mingii de oină — sînt principalele instrumente de lucru ale profesorilor de la C.S.Ș. 4. Pentru a spera să intre în una din grupele de începători, candidatul trebuie să obțină cel puțin 480 de puncte la totalul poliatlonului amintit. Se admit, la început, doar excepțiile... somatice, copiii cu talie sau gabarit deosebit fiind reținuți aproape automat.

Profesoara Valeria Biduleac *îi „examinează" pe candidații la atletism la săritura în lungime.*

Foto: Dragoș NEAGU

În aceste zile, deci, profesorii școlii pot fi întîlniți atît pe stadion, la antrenamente cu grupele gata formate, cît mai ales în școlile generale, în acțiunile de testare individuală la orele de educație fizică. Este o primă etapă, la sfîrșitul căreia (10 octombrie) „aleșii" vor fi verificați în concursuri adevărate, pe stadion, pe categorii de vîrstă, iar cei mai buni vor fi opriți în grupe, primind statutul de viitori atleți.

Noua încadrare a planului de învățămînt obligă la... micșorarea ochiurilor sitei. Dacă pînă acum fiecare cadru didactic trebuia să aibă 3 grupe de începători, începînd cu anul școlar 1981/1982 se stipulează că după doi ani de activitate fiecare profesor este obligat să prezinte două grupe de avansați. Această clauză impune o maximă rigurozitate a selecției, eliminînd tentația minimei rezistențe care a dus adesea la constituirea unor grupe întregi din elemente fără aptitudini și calități, deci fără perspectivă. Elemente și grupe „de umplutură", transmise de la un an la altul, în realitate un... balast cu acoperire legală. Este o măsură care va face ca în scurtă vreme numărul elevilor-atleți ai C.S.Ș. 4 ce vor reuși să realizeze standardurile de participare la campionatele de juniori la cele 3 categorii de vîrstă să depășească cifra atinsă anul acesta (120 din 651), apropiindu-se de 200. Este, de fapt, o cerință minimă pe drumul adevăratei performanțe.

Iată de ce se poate spune că activitatea din aceste zile, din viitoarele săptămîni, este, poate, mai importantă decît viitoarele zeci și sute de ore de pregătire. Din stofă proastă nu iese costum bun oricît de priceput ar fi croitorul. Și chiar dacă un alt principiu al selecției o arată ca pe un proces continuu — la vîrsta mică evoluțiile sînt rapide și de foarte multe ori imprevizibile —, o altă acțiune de anvergură fiind prevăzută în primăvară, se poate spune că **toamna se numără și bobocii ...performanței atletice!**

Vladimir MORARU

DĂM CONTINUU, DAR PRIMIM FOARTE PUȚIN...

De mai mulți ani, Liceul nr. 2 din București reprezintă unul din puternicele nuclee ale înotului românesc, am putea spune chiar o școală a acestei discipline, un club al său de vîrf. De pe băncile acestei unități școlare fruntașe au pășit de-a lungul ultimelor sezoane campioni și recordmani ai țării în frunte cu *Carmen Bunaciu, Mariana Paraschiv, Mihai Mandache, Ștefan Mitu* sau *Horia Lucaciu* și aproape că nu a fost an în care cartea de onoare a Liceului să nu se îmbogățească cu zeci de titluri și recorduri naționale. Este fără îndoială meritul tinerilor înotători cărora programul de activitate judicios alcătuit — prin grija conducerii școlii și a întregului corp profesoral — le permite să îmbine în mod armonios învățătura și sportul, dar și al nucleului de tehnicieni, care se străduiește să ofere natației românești cadre de nădejde, viitori campioni.

Acum, la început de an școlar se alcătuiesc, desigur, noi planuri, se aleg obiective. Asupra acestora ne-a oferit cu multă bunăvoință amănunte directorul liceului, prof. *Eugen Danciu*.

„Vom continua, firește, să alimentăm marile cluburi și selecționatele reprezentative cu noi performeri. Dealtfel, aceasta este menirea noastră și atunci, de pildă, cînd Carmen Bunaciu (care reprezintă clubul Dinamo) obține cea mai bună performanță mondială a anului la 100 m spate, de pildă (n.r. ea deține și la această oră locul fruntaș în top-ul celor mai rapide spatiste din lume, în 1981) *ne bucurăm și noi. Profesorii noștri vor lucra și în continuare pe grupe de vîrstă cu elementele pe care le-au crescut în anii precedenți și cu elevii (din provincie) dornici să pătrundă în acest „mini-laborator" al înotului.*

Spre deosebire de anii precedenți, vom căuta ca în noul an să întărim mai mult legătura cu părinții tinerilor noștri înotători, pentru că — am reușit să mă conving dintr-o cercetare mai profundă a problemei — de colaborarea cît mai strînsă dintre părinte și antrenor depinde de cele mai multe ori progresul rapid al sportivului.

Din păcate însă, și acesta este un of mai vechi al nostru, va trebui să folosim același nucleu de tehnicieni în munca viitoare. E adevărat, cu foarte mici excepții, profesorii noștri sînt conștiincioși și dornici să promoveze cît mai mulți performeri. Dar foarte puțini sînt acei care au reușit să depășească, cu grupele lor, un nivel mediu de pregătire, fapt pentru care mulți copii se plafonează, sau dispar pur și simplu din circuitul performanței. Am fi avut nevoie de unul sau doi antrenori cu mai mare experiență, care să aducă și ceva nou. Din păcate noi nu putem să alegem și primim doar ce ni se oferă.

În fine, pentru ca munca noastră viitoare să se desfășoare în cele mai bune condiții solicităm în continuare sprijinul F.R.N. și al marilor cluburi, direct beneficiare de sportivii pe care îi creștem și îi educăm, un sprijin substanțial în ceea ce privește condițiile de pregătire și materialele necesare. Pentru că, în fond, noi dăm continuu, dar primim foarte puțin...".

Adrian VASILIU

COLABORAREA – UN SUPORT AL EFICIENȚEI

Ne-a impresionat cînd am aflat frumoasa tradiție creată la Clubul sportiv școlar Ploiești prin revenirea în secții, ca antrenori, a foștilor sportivi. Este cazul antrenorilor de baschet **Gabriel Năstase, Liviu Negrița, Horia Panaitescu, Mircea Tătaru,** al foștilor atleți **Liana Ignat, Gheorghe Dumitrescu,** al gimnastei **Rodica Popescu,** al scrimerilor **Traian Constantinescu** și **Gheorghe Cristof** sau al tenismanului **Stelian Smeureanu.** Și, nu întîmplător, tocmai la secțiile respective au fost înregistrate, de-a lungul anilor, cele mai frumoase performanțe dintr-un palmares general destul de bogat, reprezentat, prin cifre, astfel (ne referim la perioada 1976—1980): 60 de titluri de campioni ai țării, **10** sportivi selecționați în loturile naționale de seniori și 79 în cele de juniori, 118 sportivi transferați la cluburi sportive fruntașe cu secții de seniori.

— Incontestabil, la clubul condus de dumneavoastră au fost obținute rezultate frumoase, dar avem convingerea că doriți și mai mult și că, pentru îndeplinirea țelurilor, aveți preocupări în mod permanent. Vă invităm să ne spuneți cîteva dintre ele.

Interlocutorul, prof. **Ioan Smădu,** directorul C.S.Ș. Ploiești, a ținut mai întîi să facă unele mențiuni în legătură cu activitatea de pînă acum, afirmînd că...

— Nu se poate vorbi despre unele succese ale C.S.Ș. fără să amintim **de sprijinul primit din partea Inspectoratului școlar județean, CJEFS și al conducerilor unor licee, cum sînt „I. L. Caragiale" (director Marin Mihail), Liceul Energetic (directoare Elena Vasiliu) și Liceul industrial „1 Mai" (director Ion Popescu). Bine ar fi să primim același ajutor și din partea altor unități de învățămînt. Ar mai fi de dorit ca repartizarea profesorilor-antrenori la C.S.Ș. să se facă în urma unei selecții sau chiar a unui concurs, deoarece, în situația actuală, sîntem obligați să primim profesori care nu pun suflet, care — de pildă — își iau întregul concediu de odihnă tocmai în perioada vacanței școlare, adică atunci cînd la noi se pun bazele pregătirii pentru viitorul sezon sportiv.**

— Ați ajuns la ce este mai interesant în momentul actual: cum pregătiți sezonul sportiv 1981—1982, în special în secțiile care sperați să fie și de acum înainte izvor de talente pentru loturile reprezentative? Ne gîndim, de pildă, la atletism și la baschet, dar problema este valabilă — desigur — și pentru celelalte discipline.

— Ca de obicei, selecția se face din circa 4 000 de elevi, dintre care vor fi reținuți cei la care se întrevăd perspective de a deveni mari performeri. Bineînțeles, trierea va continua în diferite etape, așa cum s-a făcut în fiecare an. Mai trebuie să spun că, în scopul îmbunătățirii performanțelor, se urmărește — cu ajutorul Inspectoratului școlar județean Prahova — sporirea numărului orelor de antrenament, îmbunătățirea condițiilor de refacere după efort, mărirea spațiului de școlarizare, completarea echipamentului și materialului sportiv, precum și perfecționarea activității metodice din cadrul cercurilor pedagogice și comisiilor metodice.

În mod evident, startul în noul sezon sportiv a fost bine pregătit la C.S.Ș. Ploiești. Cursa spre marea performanță va continua, obiectivul principal fiind o contribuție cît mai consistentă a sportului școlar prahovean la performanțele internaționale ale sportului românesc.

Dumitru STANCULESCU